

La veu del mussol

Butlletí de l'APMA, Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient del Garraf

Número 14

Seu a l'AAVV Plaça de la Sardana. Vilanova i la Geltrú <http://www.vvrtual.es/apma>

Juliol 2006

Editorial, tercer intent

La preservació de la Platja Llarga

Es ben curiós que la primera editorial que vam fer per aquest mussol 14 (que volíem que sortís pels volts de Sant Joan) **queixant-nos de la lentitud** i la inèrcia amb que havien caigut Ajuntament i Generalitat en el tema de la preservació de la Platja Llarga, s'hagi hagut de refer dues vegades en quinze dies degut a l'**acceleració d'esdeveniments**, com si algun ésser malèvolament sarcàstic hagués decidit fer-nos la guitza posant a prova la nostra capacitat per retardar la publicació del nostre butlletí.

Si en el primer intent carregàvem els neulers contra la lentitud, sobretot dels darrers sis mesos, i ens referíem per contrast a la gran feuada feta per la Plataforma, demanant un projecte definitiu que salvés la platja; en el segon lamentàvem la llastimosa situació a la que havíem arribat amb l'aixecament de la suspensió de la llicència pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que permet reiniciar cautelarament les obres, i que per nosaltres, seguia evidenciant la indecisió dels que havien de decidir, tot recordant que ja l'APMA el desembre del 97 havia demanat que no s'aprovés el Projecte d'urbanització del sector Platja Llarga.

Han estat dos anys de temptejos maldestres en els que el primer suggeriment de permuta a l'Ortoll plantejada per nosaltres la primavera del 2004 i rebutjada automàticament com a inviable, era fervorosament defensada per CIU fa sis mesos a propòsit de la comunicació de l'exconseller Milà de construir a la Millera. Fins que, per fi, ens assabentem, això sí, pel Diari de Vilanova de la proposta més adient i creativa

durant tot aquest procés: **traslladar l'edificabilitat de la Platja Llarga a l'Eixample Nord.**

La combinació sembla magnífica:

- L'INCASOL ofereix terrenys a la promotora fora de Vilanova.
- Es traslladen els drets d'edificabilitat de la Platja Llarga a l'Eixample Nord.
- La Millera queda definitivament preservada juntament amb el Mas de l'Escarré.

Aquesta sí que té caire de negociació responsable que milloraria la de l'Ortoll i resoldria el problema sense victimismes. Estem somiant? Serà un hipnotisme? Haurem d'acabar aplaudint? Ho farem de gust si no sorgeix com a molts somnis un despertar decebedor.

La reflexió immediata ens dona un llistat de resultats positius, que per altra banda entenem que la ciutat es mereix: resol el problema i permet fer de la Platja Llarga un paratge digne i singular, que talla amb la continuïtat urbana amb Cubelles afavorint el cinturó biològic amb el Parc del Foix. Permet dinamitzar el projecte de l'Eixample Nord resolent necessitats de la ciutat com desenvolupar una zona residencial amb habitatge social protegit, així com l'oferta de sòl pel desenvolupament comercial i de petita indústria.

Ens agradaria que aquest fos el veritable anunci d'un final feliç per un problema que ens ha tret, a totes i a tots els que ens hi hem dedicat, moltes inquietuds i hores de malson que voldríem convertir en benvingudes.

Els Colls i Miralpeix: una mica d'història, on som i què hi manca

El febrer de 1995 les màquines van entrar pel dret a canviar de forma dràstica i definitiva l'espai dels Colls i Miralpeix (ECM). La seva alta vàlua ecològica i l'important ús social que se'n feia, van provocar que ràpidament s'organitzés un moviment d'oposició, que va derivar en la Plataforma Salvem Els Colls - Miralpeix, que arribà a integrar fins a 50 entitats.

La urbanització es va iniciar a les Roquetes, on s'hi volien construir uns 400 habitatges. Al cap de poc s'inicià a Sitges, primer a Can Girona (129 habitatges i zona hotelera) i després la idea era seguir per Les Coves (219 habitatges, a més d'un nou camp de golf de 18 forats, una zona comercial i una zona hotelera), i finalment a Comarroja. En tots els casos els habitatges a fer eren unifamiliars i d'alt standing. Vilanova era qui disposava del menor espai a ECM, essencialment hi havia un espai que ja comptava amb certa protecció i un altre que era urbanitzable (La Muntanyeta).

En aquest context la Plataforma organitzà una campanya d'oposició àmplia i llarga (sobretot 1995-1998): es van recollir unes 7.000 signatures; es va crear un web des d'on enviar automàticament emails als tres Alcaldes implicats; també se'ls hi van enviar al voltant d'un miler de postals; es van fer diverses excursions i manifestacions (la que tingué més repercussió fou el 8 de juny de 1997 a la zona d'ECM de Sant Pere de Ribes on es van aplegar entre 500 i 1000 persones; també el 13 d'abril de 1997 en un acte a l'Hort de Can Falç, a Sitges, es van recollir unes 700 signatures contra el projecte); es van distribuir llençols amb margallons estampats que més de 2.000 llars van lluir en els seus balcons durant setmanes...

A conseqüència de la mobilització ciutadana, l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú va requalificar el sector La Muntanyeta com a no urbanitzable. A Sant Pere de Ribes després d'una paralització temporal, l'Ajuntament permeté continuar la urbanització tan sols amb petits canvis respecte el projecte inicial. El desastre ambiental el podem observar avui.

A Sitges, de forma inesperada, el novembre de 1997 una sentència del Tribunal Suprem anul·là la Pla General d'Ordenació de 1989, per una causa que res tenia a veure amb ECM. Gràcies a la pressió de la plataforma i de la Generalitat es va poder aprofitar la sentència per abandonar les pretensions d'urbanitzar les Coves i Comarroja, els dos sectors més extensos d'ECM sitgetans. Actualment tenen la qualificació de no urbanitzables. Ni l'Ajuntament ni la Generalitat s'atreveren a aturar les obres a Can Girona –el sector que circumda el camp de golf– amb el consegüent desastre ecològic i estètic que avui és ben palès. L'excusa: les obres d'urbanització estaven molt avançades. La lluita per la preservació de Can Girona va continuar, però fou infructuosa.

Vista panoràmica de l'espai natural dels Colls i Miralpeix. Un espai encara per protegir definitivament.

Balanc i reptes

La majoria de ciutadans no són conscients dels plans urbanístics municipals fins que no els veuen materialitzar. Això fa que força persones pensin que la campanya per la preservació d'ECM no fou reeixida. Efectivament no ho va ser en part: arreu on van arribar a entrar les màquines es va acabar urbanitzar, només amb millores marginals respecte els projectes inicials. Tanmateix, la major part dels espais que inicialment estaven previstos urbanitzar finalment no van ser-ho i això es deu a la intensa campanya que va viure la comarca aquells anys. Si la campanya no hagués existit avui íntegrament ECM serien zona urbana, des de Vilanova fins a Sitges, des de la costa fins a Mas d'en Serra, els Cards i la carretera C-246.

Entre finals de 2003 i inicis de 2004 els tres Ajuntaments van aprovar una moció presentada per la Plataforma comproment-se a crear un consorci integrat pels tres Ajuntaments, el Consell Comarcal i la Diputació de Barcelona, que tindrà com a finalitat "redactar un Pla Especial de protecció i conservació del paisatge per a l'espai d'ECM i engegar el procés conjunt que ha de culminar amb la seva inclusió en el Pla d'Espais d'Interès Natural". Incomplint les seves pròpies resolucions, avui, més de dos anys després, el consorci encara està per constituir. Un repte clar és, doncs, aconseguir que aquest consorci arribi a existir i ser operatiu, com a pas previ a que ECM entri al PEIN.

Un altre repte és que la protecció no es limiti a ECM, sinó que es garanteixi que es mantindrà (i per això cal protegir-lo) el corredor verd existent entre aquest espai i el Parc Natural del Garraf.

Ignasi Puig Ventosa

El declivi de l'energia nuclear

En els darrers mesos s'ha tornat a obrir el debat sobre l'energia nuclear. Inicialment, es preveia que aquest debat abordés com tractar els residus produïts a les centrals nuclears i quin hauria de ser el calendari del tancament d'aquestes instal·lacions, ja que en la major part dels casos superen els 20 anys d'antiguitat. Malauradament, el "lobby" nuclear representat pel Foro de la Indústria Nuclear Española, que té com objectiu promoure més d'aquesta font energètica, ha plantejat el debat en els mateixos termes que fa anys, quan es va aplicar la moratòria per aquest tipus d'energia degut als seus riscos i a la seva inviabilitat econòmica.

De forma bastant oportunista, el "lobby" nuclear ha aprofitat dos fets que pensen els pot reforçar i impulsar com una opció viable de subministrament energètic. La primera és el Protocol de Kyoto, el qual aprofiten per oferir la seva font suposadament "lliure" d'emissions de CO₂. La segona és l'increment del preu del petroli, que a més, en provenir de jaciments situats a l'estranger comporta una situació de dependència i d'inestabilitat econòmica.

Hi ha tot un seguit d'arguments que fan que aquesta font d'energia sigui del tot desaconsellable:

Risc d'accident nuclear: les centrals es dissenyen acceptant que hi ha una mínima probabilitat d'accident (10⁻⁴ accidents per reactor i any). El cert és que l'experiència ens han demostrat que la

probabilitat és més alta. L'accident de Txernòbil, és un exemple clar, el qual va provocar milers de morts arreu d'Europa i ha contaminat nombroses àrees del centre i del nord del continent.

Una altra evidència bastant significativa de la possibilitat d'accident és que la responsabilitat civil de les centrals es troba limitada, ja que cap companyia d'assegurances està disposada a cobrir tots els danys.

Inviabilitat econòmica. El mercat i els inversors no donen suport a la indústria del sector, per aquest motiu tracten d'externalitzar tot una sèrie de costos a través d'operacions amb els Estats, és a dir utilitzant diners públics: ajuts en desenvolupament de tecnologia, limitació de l'assegurança de responsabilitat civil, emmagatzematge dels residus nuclears, desmantellament de les centrals, etc. Ja fa anys que s'ha demostrat que no és una tecnologia competitiva com ho són les plantes de cycle combinat o l'energia eòlica entre d'altres. Un exemple bastant clar de la tendència de l'energia nuclear al món és que dels 560 reactors connectats a la xarxa des de 1954, en l'actualitat només operen 443. A Espanya en els darrers anys s'han tancat 2 centrals de les 10 que es van posar en funcionament.

Impacte ambiental. En el cycle del combustible nuclear es produeixen una gran quantitat de residus radioactius de difícil tractament i emmagatzematge, així com emissions de radioactivitat en el circuit primari. Els accidents nuclears provoquen impactes transfronterers i perdurables durant milers d'anys.

L'energia nuclear no pot resoldre el problema del canvi climàtic ja que el major responsable de les emissions de CO₂ és el transport, a més farien falta prop de 5.000 reactors per cobrir la demanda elèctrica mundial.

El mineral urani és un recurs limitat amb jaciments a països tercers, per la qual cosa també es crea una situació de dependència que pot derivar cap a inestabilitats quan s'arribi al declivi del recurs.

De tots és conegut la vinculació entre la indústria nuclear civil amb la militar. Però a més els residus i subproductes, com urani empobrit, són utilitzats per a la producció d'armament convencional com a recobriments de projectils, els quals han estat utilitzats als conflictes de Bòsnia i Kuwait, entre d'altres.

Davant de totes aquestes evidències és clar que l'energia nuclear és una energia del segle passat, ecològicament destructiva, energèticament ineficient, econòmicament ruïnosa, èticament inacceptable i socialment catastròfica.

Les alternatives són en primer lloc millorar en l'estalvi i l'eficiència energètica de les nostres societats i sistemes productius, i en segon lloc augmentar l'aportació de les energies renovables (p.e. Eòlica i Solar Termoelèctrica).

Juanjo Iraegui Navarro

Autor: Blai Marsé Serra

La necessària preservació del patrimoni arquitectònic de Vilanova i la Geltrú

Des de l'Associació de Veïns Centre Vila la primavera del 2005 vàrem començar una intensa campanya per tal de conscienciar sobre la problemàtica urbanística del Casc Antic de la ciutat. El mes de Setembre un petit estudi ens feia adonar que s'havien enderrocat, en els barris de la Geltrú i Vilanova Vella, més de 110 portes de carrer. En el mateix estudi vàrem poder observar que les noves edificacions que s'aixecaven, tot i formar part de conjunts històrics, inexplicablement no conservaven els trets característics de les cases de l'entorn, produint-se una clara intrusió constructiva.

Autor: Lluís Amaré. Publicat al Diari de Vilanova, 28-4-06

Durant molt de temps a tots els múltiples intents de que l'Ajuntament escoltes les nostres observacions i demandes, els responsables del Departament d'Urbanisme es tancaven en banda dient que es complia rigorosament la normativa. Davant de l'evidència que això no era així, i de la impossibilitat d'un diàleg constructiu vàrem decidir presentar un escrit de queixa al Síndic de Greuges i un altre a l'AADIPA (Agrupació d'Arquitectes per a la Defensa de la Intervenció en el Patrimoni) del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, que es resistia a intervenir dient-nos que l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú ja tenia els dos instruments imprescindibles per poder conservar el seu patrimoni: un Pla Especial i Catàleg Histórico-artístic i Natural de l'any 87 i una Comissió específica de Patrimoni, des del 2000.

Finalment, el mes de febrer d'enguany, les nostres queixes van ser escoltades per l'AADIPA que va realitzar un informe tècnic* que recollia el nivell de compliment del Pla Especial i Catàleg. Del mateix extraiem alguns exemples il·lustratius, que creiem que han servit per provocar els darrers canvis en les polítiques urbanístiques del municipi sobre a la conservació del patrimoni:

En relació a les actuacions urbanístiques realitzades en conjunts urbans protegits (Geltrú, Vilanova vella...) diu: **"Aquestes intervencions, contrastades amb els objectius i normativa del Pla Especial, en general i lluny de contemplar els criteris**

o la regulació establerta presenten exemples realitzats a partir de l'agrupació de parcel·les medievals que trenca la característica estructural urbana de les cases de cos, la composició d'obertures no mantenen els trets compositius ni les proporcions indicades en la normativa, les mitgeres al descobert es tracten amb plaques prefabricades, la utilització indiscriminada de fusteria d'alumini amb tipus aliens als trets invariables d'aquesta edificació malmet la seva composició. To i això, sense entrar en la valoració d'altres materials utilitzats que no estant regulats pel Pla Especial que configuren les característiques formals de l'edificació d'aquest barri històric, i que en les noves intervencions no es respecten".

L'informe dedica la següent part a la intervenció que s'està fent a l'edifici de l'Ajuntament: **"En l'actualitat s'està procedint a l'ampliació de les dependències municipals en la finca situada a l'esquerra i per tant inclosa dins d'aquest espai urbà protegit. L'actuació que fins ara s'ha dut a terme consisteix en l'enderroc de la totalitat de l'edificació a excepció de la façana que s'obre sobre la plaça i el tram de porxada corresponent, però incloent en l'enderroc la retirada de la majoria de les baranes de forja originals i la mutilació sistemàtica de totes les llosanes de pedra dels balcons i també la desaparició de tot el parament lateral que conformava el retorn de l'edifici i la façana sobre el porxo. Aquesta actuació realitzada fins ara queda ben lluny del respecte, manteniment i restauració d'aquest espai vuitcentista que amb tanta precaució incloïa el Pla Especial aprovat".**

Per últim destaquem les conclusions: **"els objectius previstos en el Pla Especial i Catàleg de 1987 no s'han complert amb escrupolositat, ja que les actuacions, tot i amb la voluntat potser erònia, de la recuperació i de la rehabilitació dels edificis inclosos en el catàleg, així com de les actuacions en els conjunts protegits, en molts casos han desvirtuat fins la concepció arquitectònica de l'edifici o del indret on s'emplaça, malmetent la morfologia d'aquests conjunts. L'administració, en les actuacions en les que la seva incidència és més forta, no es prou contundent ni dona senyals exemplificants que puguin conduir a una política de veritable compromís vers la restauració del seu patrimoni històric i arquitectònic de la ciutat, assumint els objectius assenyalats en el Pla Especial i Catàleg".**

L'informe sense ser exhaustiu aporta els suficients exemples i criteris que indiquen per nosaltres la necessitat urgent de recuperar l'esperit del PE i de fer complir la normativa si volem tenir un patrimoni artístic i arquitectònic digne i, sobre tot, demostra que no era la dèria de quatre veïns que anàvem predicant que l'Ajuntament incmplia

(cont.) la normativa. Gràcies a la intervenció de l'AADIPA Vilanova i la Geltru ha aconseguit aturar la demolició dels centres històrics de la ciutat amb una suspensió temporal de llicències d'enderroc decretada per l'alcalde de la ciutat el passat mes de maig. Ara cal treballar per fer un Pla de Rehabilitació que garanteixi i promogui clarament la preservació.

Esperem que els nostres polítics estiguin a l'alçada d'aquesta oportunitat històrica.

Marta Domènech Flores, AV Centre Vila

Podeu demanar l'informe AADIPA a l'Associació de Veïns Centre Vila: Jardí, 9 bxs, tel. 938115052 (avcentrevila@wanadoo.es)

Sobre el Pla Especial de Patrimoni Artístic i Natural

L'any 1981 l'Ajuntament de VNG aprovà el Pla General d'Ordenació Urbana, no només amb l'objectiu d'ordenar un creixement impetuós, que es veia venir, sinó també amb una certa vocació conservacionista. En el text d'aquest Pla es llegeix, en el seu article 16, que s'havia de redactar en el termini de dos anys un Catàleg de les construccions o edificis d'interès artístic, històric, arquitectònic, arqueològic o típic i dels llocs i punts de l'entorn natural d'interès, d'acord allò prescrit a l'article 25 de la llei del Sol. Efectivament, a l'any 85 s'encarrega el Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Històric- Artístic i NATURAL de VNG, el qual va ser aprovat l'any 1987.

De l'última paraula el títol del Pla: ... i Natural no es va desenvolupar pràcticament res ja que el propi Pla

General ja incloïa un estudi sobre les construccions rurals i entorns d'interès natural, que no anava més enllà d'un conjunt de masies i els seus entorns més propers. Que, per cert, en ser un llistat puntual de masies, va quedar molt coix en la protecció dels conjunts i del paisatge.

Hem viscut una revisió del Pla llarguíssima, es va començar el 1991 i no s'enllestí fins el 2002, i encara veiem que pel que fa al medi natural no s'ha fet el que manaven les prescripcions del pla de 1981. S'haurà de fer. Un bon punt de partida pot ser el Catàleg. Cal actualitzar el Catàleg, potenciar-lo i ampliar-lo i, sobretot, completar-lo definitivament amb aquells aspectes que puguin respondre al títol de NATURAL.

Jaume Marsé Ferrer

VOLS FER-TE SOCI/A DE L'APMA?

Omple aquesta butlleta i fes-la arribar al nostre local, a la seu de l'Associació de Veïns de la Pl. de la Sardana Verdager, 22. 08800 Vilanova i la Geltru

Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient

de Sitges i Vilanova i la Geltru

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Desitjo col.laborar amb una aportació anual de:

10EUR 20EUR EUR

Nom i cognoms:

Desitgem col.laborar mitjançant una quota anual familiar de:

25 EUR 50 EUR EUR

Nom i cognoms dels components de la família:

.....

Adreça:

C.P.: Població:

E-mail:

Telèfon: Signatura:

Banc/caixa

Codi de banc/caixa : _____

Nº oficina: _____

Dígits control: _____

Nº compte/líbr.: _____

Títular del compte/líbr.:

DNI de/la titular:

Adreça del banc/caixa:

CP.: Població:

Autoritzo que carreguin al meu compte/líbreta els rebuts presentats per A.P.M.A al meu nom.

Signatura Data:

(del/la titular del compte/líbreta)

Equilibris a la corda fluixa o el darrer consell Municipal de Medi Ambient 7-6-06

Els constants "sí però... potser no", "sí però...encara no", "sí però...ben bé no" i "sí... però no" il·lustren de forma permanent la majoria de temes pendents que es tracten al Consell Municipal de Medi Ambient de la nostra ciutat i això ens inquieta com a entitat per molt que per conegut li doni un aire familiar a les sessions. Si repassem les notes que més ens interessien del darrer consell en surten aquestes definicions:

Platja Llarga: a 7 de juny ja hi ha vigilància a la platja, han posat cartells, han netejat i han demanat a l'empresa que reforci la tanca, **però** la vigilància té problemes perquè els vigilants forestals municipals no tenen capacitat per sancionar ni mitjans per fer complir la llei. Van dir que han demanat ajut al SEPRONA. **Resultat:** A 30 de juny els vehicles, igual que l'estiu passat, segueixen trepitjant la zona de protecció, la gent hi porta els gossos i la brutícia s'acumula a dojo, això sí els cartells hi són.

Autor: Lluís Amaré. Publicat al Diari de Vilanova, 17-2-06

Contaminació atmosfèrica: durant el 2005 només s'han superat a Vilanova els líndars d'ozó troposfèric i partícules (PM10), **però** sense arribar a superar el líndar que exigeix avisar a la població. **Resultat:** Si no hi ha catàstrofe no t'ho diuen. No podríem tenir una informació més dinàmica i sobretot més entenedora?

Neteja de torrents: ara resulta que l'ACA diu que l'ajuntament és qui té competència per retirar residus dins la llera i la conca, i ens diuen que ja han netejat els torrents, **però** que la gent és molt bruta i de seguida ho torna a embrutar. **Resultat:** amb aquest criteri d'actuació a Vilanova mai tindrem els torrents nets.

Anàlisi d'aigües: no hi havia en Benet i s'ha deixat per al proper consell (a la tardor suposem). Tenim una bona llista de coses deixades per quan hi sigui en Benet, pobres de nosaltres si un dia ve!

Catàleg d'arbres singulars: hi ha fet una relació de 323 arbres singulars (en alguna cosa han ocupar el Dr. Herrera). Convocaran una reunió de la Comissió del Verd Urbà per seleccionar alguns d'aquests arbres, **però** la comissió benaurada als tres anys de la seva creació no s'ha reunit mai. **Resultat:** la comissió no emet criteris de sostenibilitat sobre els espais verds a la ciutat. Què volen? Que només s'ocupi d'un catàleg?

En el debat sobre com caldria fer aquesta selecció d'arbres (segons ells) cal la conformitat del propietari en el cas dels arbres situats dins propietats privades. Aaa!

Recollida de brossa orgànica: van dir-nos que estan fent una campanya per incidir sobre els grans productors (restaurants, etc.) això ens sona d'altres consells, també sobre els nous vilanovins arribats després de la primera fase d'implantació. **Però** si encara no s'ha fet aquella campanya de reforç general de sensibilització que es va acordar fa fa quatre anys! **Resultat:** si se us acut mirar dintre del contenidor marró trobareu com sempre la brossa dins de bosses de plàstic, descomptant alguna malaltissa excepció, i moltíssimes més coses inorgàniques de les que podeu imaginar! Si mireu el contenidor gris us adonareu que molta gent no fa la recollida selectiva.

Aigua: aviat faran una campanya per fomentar l'estalvi d'aigua regalant airejadors per a les aixetes a qui en demani i també a algun barri, segurament la Geltrú, **però** i la campanya de les boies dels sobreexidors? Que ja s'ha acabat? I la dels comptadors? **Resultat:** Hem d'entendre que ja no llencem l'aigua del dipòsit directament al clavegueram emparats pel règim d'aforaments i que tota Vilanova té comptadors... fantàstic! Per fi hem aconseguit reduir la campanya dels 10 anys, veieu com era possible?

Athene el nocturn

Pla Especial del Port de Vilanova i la Geltrú

L'APMA ha participat en el procés de participació pública de la discussió del Pla Especial del Port. Un Pla de Ports de la Generalitat que responia, d'entrada, a unes propostes de creixement i de desenvolupament industrial, amb inversions econòmiques concretes i lluny de les necessitats reals de la ciutadania. Aquest Pla ha vingut sense avaluació de l'Impacte Ambiental i sense la preceptiva declaració ambiental. Tot i que era

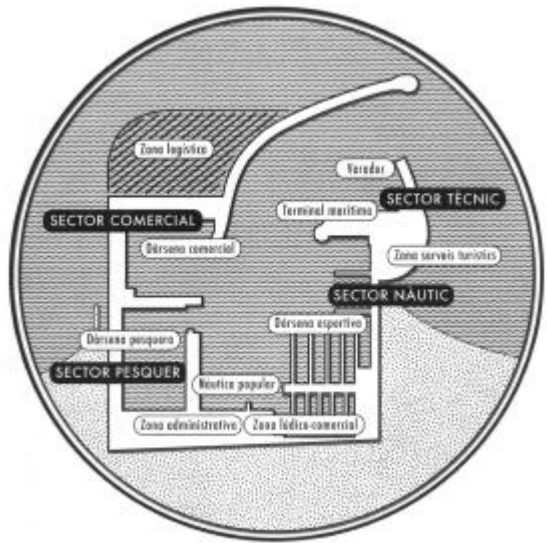
obligat haver-la feta, ja que hi ha prevista una ampliació del port, amb una possible afectació del prats de posidonia i amb greus impactes sobre la fauna, i per tant sobre la pesca, sense avaluar de la manera que estableix la llei. A més les activitats industrial, que estan concedides per endavant, són segurament molt perilloses per la salut de les persones i sobre la seva qualitat de vida.

El procés participatiu ha estat bastant bo, però desvirtuat pel fet que el port de Vilanova és més un port de Catalunya que de Vilanova, per no dir un segon port de Barcelona. Per tant, els interlocutors de la ciutadania, el govern municipal, no han pogut més

que aconseguir molt poques coses de les que demanava el poble. Si tenim en compte que es preveu fer un hotel a la plaça del Trajo de Garbí, unes naus de 12 metres d'alçària i unes immenses instal·lacions industrials situades de bell nou on ara hi ha el mar; hem de concloure que no podem abonar de cap manera aquest Pla desenvolupista que no respon a les necessitats de Vilanova i la Geltrú, i que, tal com està formulat el Pla, no permet esbrinar quins seran els efectes d'aquest projecte sobre el medi ambient i quines seran les repercussions sobre la salut de la ciutadania i sobre la seva qualitat de vida, i tampoc vetlla pel manteniment de la diversitat de les espècies ni pel manteniment de la capacitat

de reproducció del sistema com a recurs fonamental de vida.

Com deia molt bé un conegut concitadà, al torn de paraules de l'últim acte de presentació del document final del Pla: "s'ha començat la casa per la teulada", en referència a que s'ha fet concessió a una empresa abans d'aprovar el Pla. Nosaltres també ho pensem, sobretot perquè no

s'han avaluat de forma correcta i legal les repercussions ambientals. És per aquest motiu que estem en contra d'aquest Pla i en conseqüència vam demanar a l'Ajuntament, el dia abans d'expirar el termini de presentació d'al·legacions, la seva retirada i la seva esmena total. Això ho vam presentar a mitjans de gener i ara restem a l'espera d'una resposta, ja que s'haurà d'estudiar la possible responsabilitat de l'administració corresponent i de l'empresa redactora, en els termes previstos en la llei 6/2001, d'haver comès una infracció greu en falsejar o manipular el procediment d'avaluació de l'impacte ambiental.

Jaume Marsé Ferrer

La recomanació

La belleza y la ciencia

Enzo Tiezzi / Icaria editorial, 2006

És un llibre que desenvolupa la tesi proposada per Gregori Bateson, que denuncia els excessos "antiestètics de determinada ciència actual, per la qual tots els fenòmens poden i deuen estudiar-se i valorar-se només en termes quantitius. Al contrari, aquí es vol destacar fins a quin punt la funció de formes, colors, sabors, sons, olors –i bellesa- han estat fonamentals en l'evolució biològica, per adquirir una percepció científica de la complexitat en un moment en el que la naturalesa està amenaçada per les simplificacions d'un pensament que coneix el preu de tot i el valor del no res.

Enzo Tiezzi es catedràtic de Química Física a la Universitat de Siena (Itàlia). Ha rebut l'any 2004 la Pascal Medal per la European Academy of Sciences i l'any 2005 el Premi Prigogine. Ha escrit nombrosos llibres publicats en italià i anglès, com *Tempi storici*, *tempi biològics* i *Fermare il tempo* i participa en el moviment ecologista italià.

El Cercle Gregory Bateson és un projecte que va sorgir el novembre de 2004. L'objectiu és ser un punt de trobada entre les persones interessades en els múltiples àmbits d'investigació oberts per Gregory Bateson i per la seva "ecologia de la ment".

Breus

1r Congrés de la Bicicleta

S'ha celebrat a Barcelona el 1r Congrés de la Bicicleta en el que els participants han preparat un manifest de promoció i reivindicatiu pel que fa a l'ús d'aquesta mitja de transport tan sostenible.

www.moutenbici.org/pagines/manifest_congres.html

Eivissa contra l'autopista

Cal recolzar la lluita del poble Eivissenc contra l'Autopista, que defensa sa terra malmesa pels constructors sense escrúpols i per polítics corruptes.

<http://www.mira-mira.com/jono/>

<http://www.eivissaconfidencial.com/>

Pacte dels Residus a Catalunya

DEPANA, Greenpeace i Ecologistes en Acció de Catalunya, han elaborat conjuntament un document, Pacte dels Residus a Catalunya, que obeeix a la preocupació que tenim per la forma com s'implanta la recollida selectiva, però sobretot per els mals resultats que reflecteixen les estadístiques dels darrers anys.

El document està plantejat per recollir el màxim d'adhesions de la societat civil per demanar a les diferents institucions un canvi en profunditat de la seva implantació, aquest full d'adhesions es troba a la següent direcció:

<http://www.ecologistesenaccio.cat>

Agenda

Calendari de reunions de l'APMA

Dia: dijous. Hora: 2/4 de 8 del vespre

Lloc: Local de l'AV Pl. de la Sardana, Anselm Clavé, 20

Properes: 21-9, 5-10, 19-10, 2-11, 16-11, 30-11, 14-12

El moniato

Dediquem el moniato a l'alcalde de la ciutat Joan Ignasi Elena per haver creat en una entrevista al Diari de Vilanova la frase de l'estiu "A mi ningú no m'ha aturat mai pel carrer per parlar-me de la Platja Llarga". Què pretén? A partir d'ara li suggerim que es disfressi de lagarterana per arribar a casa d'incognit.